

[Gert Petersen.]

vil vanskeliggøre en vedtagelse, for den har fundet sted, eller også har forbundskansler Brandt tabt terrinen, og det største afspændingsværk i efterkrigstidens Europa ligger i så fald på gulvet. I den situation vil et flertal i Bonn have demonstreret en uforsonlighed, som det ville være dødsens farligt for Tysklands små nabolande at acceptere, og derfor vil det være yderligere nødvendigt i den situation at optage normale kontakter til DDR.

Til slut nogle ord om De europæiske Fællesskaber og Europapolitikken. Ifølge udenrigsministeren er målet og det lange perspektiv med den serie af konferencer, sikkerhedskonferencer, som vi alle håber på at sikkerhedskonferencen bliver indledning til, hverken mere eller mindre end et Europa, hvor afspændingen har nået det punkt, hvor de to nuværende militære blokke har gjort sig selv overflødige. I Warszawapagtens udenrigsministercommuniqué af 1. december 1971 tales der om det mål, det er gradvis at omforme relationerne mellem de europæiske stater, så at det bliver muligt at overvinde verdensdelens deling i to militærpolitiske grupperinger.

Jeg kan ikke citere et NATO-communicé, hvor det siges, men jeg vil slet ikke afvise, at det er tilfældet, og der er sikkert klogere mennesker end jeg, der kan finde det frem.

Spørgsmålet er så: bidrager styrkelsen af en vesteuropæisk blokdannelse til opnåelse af de mål, som hedder overvindelse af blokkene? Jeg tror det ikke. Der er ikke tid for mig til i denne omgang at gå ind i en detaljeret argumentation for mit synspunkt, men jeg kan måske komme tilbage til det; jeg vil blot her sige så meget som, at i Vesttyskland og i den debat, som føres i Vesttyskland, tror hele oppositionen det heller ikke. Hele oppositionen dernede er af den opfattelse, at ideen om et aleuropæisk sikkerhedsværk, sikkerhedssystem, strider imod tanken om politisk, økonomisk integration i

Vesteuropa, og at det er på denne politiske, økonomiske integration, man må sætte ind, og det, som vi håber, og som udenrigsministeren håber kommer ud af sikkerhedskonferencen, er noget, man skubber til side, er noget, som i hvert fald ikke må skade den politiske, økonomiske integration i Vesteuropa, for den går forud for det andet.

Altså en forlængelse af blokpolitikken og ikke en afslutning på den er, hvad fællesmarkedspolitikken efter min opfattelse betyder, og det indebærer, at Europa i virkeligheden står ved en korsvej i øjeblikket. Jeg tror, der er store muligheder for afspænding — de hænger desværre på én eller to stemmer nede i Bonn — men hvis disse én eller to stemmer bliver reddet i land, er der så store muligheder for en europæisk afspænding, for, at vi i løbet af de næste 4-5 år kan få et andet, langt fredeligere, langt mere trygt Europa, hvor de enkelte lande kan udvikle sig frit, men det kan slås i stykker ved, at man sætter ind med en politisk, økonomisk og på længere sigt også militær integration, som går på tværs af disse tendenser, og som kan ødelægge de store muligheder, fordunkle, tilintetgøre de store perspektiver, som ellers er forude.

Første næstformand (*Grete Hækkerup*): Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages kl. 14.30.

Mødet udsat kl. 12.31.

Mødet genoptaget kl. 14.30.

Forhandlingen genoptoges.

Auken: I sin redegørelse her i tinget i går gjorde udenrigsministeren udførligt rede for den europæiske problematik og fremsatte i denne sammenhæng en række kommentarer